

Stefan Wurzel

Studium specjalistyczne z prawa karnego skarbowego

Palestra 22/11-12(251-252), 81-83

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

adwersarze podnosili przeciwko nam zarzut, że my również łamaliśmy praworządność, ponieważ zdarzało się, że poszczególni adwokaci nie występowali dość odważnie, bezpardonowo. Szczęściem naszym jest, że o tych zdarzeniach mówimy dziś już tylko jako o historii. Życie wykazało, że jesteśmy społecznie potrzebni, tak jak każdy inny zawód, a my sami daliśmy dowód tego, że nasz trudny, częstokroć kontrowersyjny zawód chcemy i umiemy wykonywać tak, jak tego wymagają zasady uczciwości i etyki.

Nie ograniczaliśmy się przy tym nigdy tylko do codziennej pracy zawodowej. W okresie, o którym mówimy, adwokatura opolska brała udział we wszelkich akcjach społecznych, mimo że przez wiele lat musieliśmy walczyć nawet o to, by nas do pewnych spraw społecznych, jak np. prac w radach narodowych, dopuszczano.

Sądzimy, że właśnie nasz sposób ustosunkowania się do spraw zawodowych i etycznych stworzył w efekcie sytuację, w której nasze władze dyscyplinarne często ostatnio przez kilka lub kilkanaście miesięcy nic nie mają do roboty. To jest wymierny i realny wynik kroku naprzód, jaki zrobiliśmy w omawianej dziedzinie.

Mamy prawo nabrać przekonania, że ta właśnie sytuacja znalazła właściwą pozytywną ocenę u władz politycznych i naszych instancji nadrzędnych, czego dowodem jest — jak sądzę — grono naszych dzisiejszych Dostojnych Gości. Jednocześnie sytuacja ta pozwoliła na ułożenie kontaktów z Sądem i Prokuraturą w sposób nacechowany wzajemną dobrą wolą i — w zasadzie — właściwym wzajemnym zrozumieniem.

Wszelkie rocznice skłaniają nie tylko do sięgania pamięcią wstecz, ale również do wybiegania myślą w przyszłość i składania życzeń. Dziś my sami sobie, a jednocześnie my, starsi, schodzący z areny czynnego pełnego życia zawodowego, życzymy wam, młodszym, byście wasze codzienne trudne obowiązki zawodowe mogli wykonywać w coraz przychylniejszych warunkach, przy coraz głębszym zrozumieniu ze strony społeczeństwa i przy coraz większym poparciu instancji i władz nadrzędnych. Życzymy Wam, byście ten trudny zawód mogli coraz bardziej pokochać, by przy wykonywaniu go przyświecały wam zawsze chlubne tradycje polskiej adwokatury i żebyście — wykonując go z pełną uczciwością, zaangażowaniem, bezpardonowością i etyką — służyli dobru tejże adwokatury polskiej i chwale Ojczyzny.

4.

Studium specjalistyczne z prawa karnego skarbowego

Z inicjatywy NRA zorganizowane zostało w br. — staraniem Komisji Doskonalenia Zawodowego adwokatów i aplikantów — Studium specjalistyczne z prawa karnego skarbowego dla adwokatów z całego kraju.

Zadaniem Studium, którego czas trwania ustalono na jeden rok, jest podwyższenie kwalifikacji adwokatów zajmujących się praktyką z zakresu prawa karnego skarbowego albo bardziej szczegółowe zapoznanie z tą specyficzną dziedziną prawa materialnego przez tych adwokatów, którzy zamierzają rozszerzyć jeszcze swą praktykę w tej właśnie materii.

Założenia dydaktyczne Studium ustalone zostały w ten sposób, że najistotniejsze problemy zarówno z prawa administracyjnego dewizowego jak i z prawa karnego skarbowego omawiane są z uczestnikami Studium na konferencjach szkoleniowych, odbywających się w Domu Pracy Twórczej w Grzegorzewicach.

Przed każdą konferencją uczestnicy Studium (obecnie liczba ich wynosi 61) otrzymują, ze znacznym wyprzedzeniem w czasie, materiały związane z tematyką zajęć w postaci tez prelekcji, literatury oraz orzecznictwa sądów w celu uprzedniego przygotowania się we własnym zakresie, tak by wygłaszane prelekcje ograniczały się tylko do najistotniejszych lub kontrowersyjnych problemów.

Kierownictwu Studium udało się pozyskać w charakterze prelegentów najwybitniejszych znawców zagadnień prawa administracyjnego dewizowego oraz prawa karnego skarbowego, zarówno spośród adwokatów jak i spośród pracowników centralnych urzędów państwowych. Dzięki takiemu doborowi prelegentów zagadnienia teoretyczne przeplatane są lub ilustrowane konkretnymi przykładami z praktyki sądowej, stanowiąc w ten sposób — jak się wydaje — najbardziej słuszny kierunek samokształcenia się adwokatów.

Studium osiągnęło półmetek zaplanowanych konferencji, co pozwala na wstępną bodaj ocenę jego rezultatów.

Oprócz istotnej niedomogi, jaką jest duża stosunkowo absencja słuchaczy (sięga ona nieraz ok. 40% uczestników), należy podkreślić, że zainteresowanie Studium i jego tematyką jest duże. Wszystkie prelekcje są wysłuchiwane przez uczestników z uwagą, często też szereg kwestii staje się przedmiotem ożywionej dyskusji, a z wypowiedzi uczestników wynika, że prace Studium przebiegają z istotną dla nich korzyścią.

Do tej chwili przedmiotem prac Studium była następująca problematyka: na I konferencji szkoleniowej w czerwcu br.:

- „Wprowadzenie do ustawy karnej skarbowej i zagadnień prawa dewizowego”,
- „Podstawowe instytucje i pojęcia prawne zawarte w ustawie dewizowej oraz regulacje objęte rozp. Min. Fin. z dnia 15.IV.1952 r.”,
- „Określenie podstawowych wartości dewizowych z ustawy dewizowej występujących w obrocie towarowym z zagranicą”,
- „Ogólne zezwolenie dewizowe zawarte w rozporządzeniach Min. Fin. z lat 1973--1975”;

na konferencji szkoleniowej w październiku br.:

- „Przepisy ogólne u.k.s. na tle przepisów ogólnych k.k.”,
- „Przestępstwo dewizowe w obrocie z zagranicą”,
- „Egzekucyjność i oportunizm u.k.s. (m.in. art. 7 u.k.s.)”,
- „Problematyka kary w u.k.s.”,
- „Dodatkowe kary majątkowe w u.k.s. łącznie z problematyką art. 412 k.c.”.

Zaplanowane są jeszcze dwie konferencje w marcu i maju przyszłego roku. Na konferencji w marcu 1979 r. zostaną rozważone następujące tematy:

- a) „Oszustwo i paserstwo celne”
- b) „Przestępstwo podatkowe” i
- c) „Postępowanie karne skarbowe”.

Kierownictwo Studium, zdając sobie sprawę, że takie działy prawa administracyjnego, jak prawo celne, zwłaszcza prawo podatkowe, nie są przedmiotem zainteresowań adwokatów na co dzień, zapewniło sobie współpracę cenionych specjalistów w tej dziedzinie. Na użytek uczestników Studium przygotowują oni kompendia takich przepisów ustawowych, których znajomość wydaje się niezbędną dla adwokatów podejmujących obronę w sprawach o oszustwa celne lub nadużycia podatkowe.

Ostatnią z zaplanowanych konferencji, która się odbędzie w maju 1979 r., poświęcona zostanie problematyce wielkości obrotu wartościami dewizowymi jako znamienia kwalifikacji prawnej przestępstwa karnego skarbowego lub kodeksowe-

go (art. 135 k.k.). Oprócz uczestników Studium konferencja ta — według zamierzeń kierownictwa Studium — zgromadzi najwybitniejszych znawców przedmiotu, i to zarówno adwokatów jak i przedstawicieli magistratur oraz urzędów centralnych. Kierownictwo Studium ma nadzieję, że wygłoszone prelekcje oraz dyskusja, jaką one wywołają, mogą się stać nie pozbawionym pewnego znaczenia wkładem do bieżącego orzecznictwa sądów w dziedzinie przestępczości dewizowej. Jeżeli te nadzieje zostaną spełnione, to wówczas zarówno prelekcje na tej konferencji wygłoszone jak i cenniejsze wystąpienia w dyskusji zostałyby udostępnione ogłowi adwokatów na łamach „Palestry”.

Wydaje się, że taki szczególny dział prawa materialnego, o jakim mowa, a także będące jego podstawą przepisy prawa administracyjnego wymagają i wymagają będą — zarówno ze względu na swój dość skomplikowany charakter, jak i niezbyt bogatą literaturę i skromne stosunkowo orzecznictwo SN — także w przyszłości organizowania tego rodzaju doskonalenia zawodowego adwokatów.

adw. Stefan Wurzel
kierownik Studium

5.

Publikacje naukowe adw. dra Leszka Sługockiego z Izby Łódzkiej

Adwokat dr Leszek Sługocki, członek Zespołu Adwokackiego Nr 10 w Łodzi, jest wybitnym znawcą literatury francuskiej, specjalizującym się od wielu lat w badaniach nad twórczością Stendhala. W nrze 1—2 z 1977 r. czasopisma „Micromégas” wydanego w czerwcu 1978 r., wychodzącego w Rzymie i będącego wydawnictwem Uniwersytetu Rzymskiego (Istituto di Studi Francesi della Facoltà di Lettere e Filosofia dell'Università di Roma), ukazała się publikacja adw. L. Sługockiego pt. „HIC HABITAT FELICITAS. Stendhal a'Pompéi en touriste”. Jest to setna publikacja tego autora.

Dziewięćdziesiątą dziewiątą pozycją była praca pt. „Le régleme nt et l'organisation du secours postpénitentiaire en Pologne”. Ukazała się ona w nrze 1 z 1978 r. kwartalnika „Revue de science criminelle et de droit pénal comparé”, wydawanego w Paryżu. Z kolei w tomie 7 „Studiów Kryminologicznych, Kryminalistycznych i Penitencjarnych” ukazała się sto pierwsza praca adw. L. Sługockiego (współautor — dr Maria Danuta Pełka-Sługocka) pt. „Przestępczość kobiet a alkohol”. Trzeba dodać, że adw. L. Sługocki oprócz prac naukowych w dziedzinie historii literatury jest również autorem szeregu publikacji naukowych z zakresu prawa karnego, penitencjarnego oraz kryminologii.

dr Juliusz Leszczyński
adwokat